

Directiva 70 din 04-08-2006

Publicat în Jurnalul Oficial L nr. 214 din 04-08-2006

DIRECTIVA 2006/70/CE A COMISIEI

din 1 august 2006

de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește definiția „persoanelor expuse politic” și criteriile tehnice de aplicare a procedurilor simplificate de precauție privind clientela, precum și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE, anterior prin oferirea orientărilor necesare în această privință instituțiilor și persoanelor implicate.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2005/60/CEE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ⁽¹⁾, în special articolul 40 alineatul (1) literele (a), (b) și (d),

întrucât:

(1) Directiva 2005/60/CE impune instituțiilor și persoanelor reglementate de aceasta să aplice, pe baza unei evaluări a riscului, măsuri sporite de precauție privind clientela, în legătură cu tranzacțiile sau relațiile de afaceri cu persoane expuse politic care sunt rezidente într-un alt stat membru sau într-o țară terță. În cadrul acestei evaluări a riscului, este adecvat ca resursele instituțiilor și persoanelor reglementate de respectiva directivă să se concentreze în special pe produsele și tranzacțiile care se caracterizează printr-un risc crescut de spălare a banilor. Prin persoane expuse politic se înțeleg persoanele cărora li se încredințează funcții publice importante, precum și membrii direcți ai familiilor lor sau persoanele cunoscute ca fiind asociați apropiați ai acestor persoane. În scopul asigurării unei aplicări coerente a conceptului de persoană expusă politic, este esențial ca, la determinarea grupului de persoane reglementate, să se ia în considerare diferențele sociale, politice și economice care există între țările în cauză.

(2) Instituțiile și persoanele reglementate de Directiva 2005/60/CE ar putea, în ciuda adoptării de măsuri rezonabile și adecvate în această privință, să nu identifice un client ca făcând parte din una dintre categoriile de persoane expuse politic. În asemenea cazuri, statele membre, în exercitarea competențelor lor cu privire la aplicarea respectivei directive, ar trebui să ia în considerare în mod corespunzător necesitatea de a se asigura că respectivele persoane nu devin în mod automat responsabile pentru lipsa identificării. Statele membre ar trebui să ia în considerare, de asemenea, facilitarea respectării directivei menționate anterior prin oferirea orientărilor necesare în această privință instituțiilor și persoanelor implicate.

(3) Funcțiile publice exercitate la niveluri inferioare nivelului național nu ar trebui considerate, în mod normal, importante. Cu toate acestea, când gradul lor de expunere politică este comparabil cu cel al pozițiilor similare de la nivel național, instituțiile și persoanele reglementate de prezenta directivă trebuie să aprecieze, pe baza unei evaluări a riscului, dacă persoanele care exercită respectivele funcții publice ar trebui considerate persoane expuse politic.

(4) Atunci când Directiva 2005/60/CE impune ca instituțiile și persoanele reglementate să identifice asociații apropiați ai persoanelor fizice care ocupă funcții publice importante, această cerință se aplică în măsura în care relația cu asociatul este cunoscută în mod public sau în măsura în care instituția sau persoana reglementată de respectiva directivă are motive să considere că o astfel de relație există. Astfel, acest fapt nu implică o cercetare activă din partea instituțiilor și persoanelor reglementate de respectiva directivă.

(5) Persoanele care intră sub incidența conceptului de persoane expuse politic nu ar trebui să mai fie considerate ca atare după încetarea exercitării unei funcții publice importante, sub rezerva unei perioade minime.

⁽¹⁾ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

(6) Dat fiind faptul că adaptarea, pe baza unei evaluări a riscului, a procedurilor generale de precauție privind clientela la situațiile cu risc scăzut constituie instrumentul obișnuit în temeiul Directivei 2005/60/CE și că procedurile simplificate de precauție privind clientela necesită controale adecvate în alte puncte ale sistemului în scopul prevenirii spălării banilor și finanțării terorismului, aplicarea procedurilor simplificate de precauție privind clientela ar trebui restrânsă la un număr limitat de cazuri. În aceste cazuri, cerințele pentru instituțiile și persoanele reglementate de respectiva directivă rămân obligatorii și acestea trebuie să efectueze, inter alia, o monitorizare continuă a relațiilor de afaceri, pentru a fi în măsură să detecteze tranzacțiile complexe sau cu sume neobișnuit de mari care nu au un scop economic aparent sau un obiect legal vizibil.

(7) Autoritățile publice naționale sunt considerate, în general, clienți cu risc scăzut în propriile state membre și, în conformitate cu Directiva 2005/60/CE, pot să facă obiectul procedurilor simplificate de precauție privind clientela. Cu toate acestea, instituțiile, organismele, oficiile sau agențiile comunitare, inclusiv Banca Centrală Europeană (BCE), nu pot beneficia în mod direct, în temeiul acestei directive, de procedurile simplificate de precauție privind clientela nici în cadrul categoriei „autorităților publice naționale”, nici, în cazul BCE, în cadrul categoriei „instituțiilor de credit și financiare”. Cu toate acestea, având în vedere că aceste entități nu par să prezinte un risc ridicat de spălare de bani sau de finanțare a terorismului, acestea ar putea fi considerate clienți cu risc scăzut și să beneficieze de proceduri simplificate de precauție privind clientela, cu condiția îndeplinirii anumitor criterii.

(8) În afară de aceasta, ar trebui ca procedurile simplificate de precauție privind clientela să se poată aplica în cazul entităților juridice care desfășoară activități financiare și care nu intră sub incidența definiției instituției financiare în temeiul Directivei 2005/60/CEE, dar care fac obiectul legislației naționale de transpunere a respectivei directive și respectă cerințele cu privire la transparența suficientă a identității lor și la mecanismele de control adecvate, în special o supraveghere sporită. Acesta ar putea fi cazul întreprinderilor care furnizează servicii generale de asigurări.

(9) Ar trebui să existe posibilitatea ca procedurile simplificate de precauție privind clientela să se poată aplica pentru produsele și tranzacțiile conexe în cazuri bine determinate, de exemplu când câștigurile produsului financiar în cauză nu pot fi realizate în mod general în beneficiul unor terți și pot fi realizate doar pe termen lung, cum este cazul anumitor polițe de asigurare a investițiilor sau a anumitor produse de economisire sau când produsul financiar în cauză este destinat finanțării unor active fizice sub forma unui contract de leasing în baza căruia societatea de leasing păstrează proprietatea juridică și efectivă a activului subiacent sau sub forma unui credit de consum cu valoare mică, cu condiția ca tranzacțiile să fie efectuate printr-un cont bancar și să aibă o valoare mai mică decât un anumit prag. Produsele controlate de stat care sunt destinate în general unor categorii specifice de clienți, cum sunt produsele de economisire pentru copii, ar trebui să beneficieze de proceduri simplificate de precauție privind clientela, chiar și atunci când nu sunt îndeplinite toate criteriile. Controlul statului ar trebui înțeles ca fiind o activitate ce depășește supravegherea normală a piețelor financiare și nu poate fi interpretat ca având drept obiect produsele, cum sunt titlurile de creanță, emise direct de stat.

(10) Înainte de a permite utilizarea procedurilor simplificate de precauție privind clientela, statele membre ar trebui să evalueze dacă clienții sau produsele și tranzacțiile aferente prezintă un risc scăzut de spălare de bani sau de finanțare a terorismului, în special prin acordarea unei atenții deosebite oricărei activități a respectivilor clienți sau oricărui tip de produs sau de tranzacție care poate fi considerat(ă) deosebit de susceptibil(ă), datorită naturii sale, de a fi utilizat(ă) sau

deturnat(ă) în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului. În special, orice tentativă a unui client de a acționa anonim sau de a-și ascunde identitatea în privința unui produs cu risc scăzut ar trebui considerată ca un factor de risc și ca o atitudine potențial suspectă.

(11) În anumite circumstanțe, persoanele fizice sau juridice pot desfășura activități financiare în mod ocazional sau la scară foarte limitată, ca o completare a altor activități nefinanciare, cum ar fi hotelurile care oferă servicii de schimb valutar clienților lor. Directiva 2005/60/CE permite statelor membre să decidă că astfel de activități financiare nu intră sub incidența domeniului său de aplicare. Caracterul ocazional sau foarte limitat al unei activități ar trebui evaluat în comparație cu pragurile cantitative bazate pe tranzacțiile și pe cifra de afaceri ale întreprinderii în cauză. Aceste praguri ar trebui stabilite la nivel național, în funcție de tipul de activitate financiară, pentru a se lua în considerare diferențele care există între țări.

(12) În afară de aceasta, o persoană care desfășoară o activitate financiară în mod ocazional sau la scară foarte limitată nu ar trebui să furnizeze publicului o gamă completă de servicii financiare, ci doar acele servicii care sunt necesare pentru îmbunătățirea exercitării activității sale principale. Atunci când activitatea principală a persoanei este legată de o activitate reglementată de Directiva 2005/60/CE, derogarea pentru activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată nu ar trebui acordată, cu excepția comercianților de bunuri.

(13) Anumite activități financiare, cum ar fi serviciile de transfer sau remitere de bani, prezintă un risc mai ridicat de a fi deturnate în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului. Prin urmare, este necesar să se asigure că aceste activități financiare sau orice alte activități similare nu se sustrag sferei de aplicare a Directivei 2005/60/CE.

(14) Ar trebui să se prevadă ca, în cazul în care este necesar, deciziile adoptate în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 2005/60/CE să fie retrase cât mai rapid posibil.

(15) Statele membre trebuie să se asigure că deciziile de exonerare nu sunt deturnate în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului. Acestea ar trebui să evite mai ales adoptarea unor decizii în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 2005/60/CE în cazurile în care activitățile de monitorizare sau de aplicare desfășurate de autoritățile naționale prezintă dificultăți speciale ca urmare a suprapunerii competențelor între mai multe state membre, cum este cazul serviciilor financiare furnizate la bordul navelor care oferă servicii de transport între porturi situate în diferite state membre.

(16) Aplicarea prezentei directive se realizează fără a aduce atingere aplicării Regulamentului (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (1 și Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului din 27 mai 2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 467/2001 al Consiliului de interdicere a exportului anumitor mărfuri și servicii către Afganistan, de întărire a interdicției de zbor și de extindere a înghețării fondurilor și a altor resurse financiare în ceea ce-i privește pe talibanii din Afganistan ⁽²⁾).

(17) Măsurile prevăzute de prezenta directivă sunt în conformitate cu avizul Comitetului pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește măsuri de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE cu privire la următoarele elemente:

- (1) aspectele tehnice ale definiției persoanelor expuse politic enunțate la articolul 3 alineatul (8) din directiva menționată anterior;
- (2) criteriile tehnice pe baza cărora se evaluează dacă o situație prezintă sau nu un risc scăzut cu privire la spălarea banilor sau finanțarea terorismului în sensul articolului 11 alineatele (2) și (5) din directiva menționată anterior;
- (3) criteriile tehnice pe baza cărora se evaluează dacă, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2005/60/CE, este justificat ca această directivă să nu se aplice la anumite persoane juridice sau fizice care desfășoară o activitate financiară în mod ocazional sau la scară foarte limitată.

Articolul 2

Persoane expuse politic

(1) În sensul articolului 3 alineatul (8) din Directiva 2005/60/CE, „persoanele fizice cărora li se încredințează sau li s-au încredințat funcții publice importante” cuprind:

(a) șefi de stat, șefi de guvern, miniștri, miniștri delegați și secretari de stat;

⁽¹⁾ JO L 344, 28.12.2001, p. 70. Regulament astfel cum a fost modificat ultima oară prin Decizia 2006/379/CE (JO L 144, 31.5.2006, p. 21).

⁽²⁾ JO L 139, 29.5.2002, p. 9. Regulament astfel cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul (CE) nr. 674/2006 al Comisiei (JO L 116, 29.4.2006, p. 58).

(b) membri ai parlamentului;

(c) membri ai curților supreme, ai curților constituționale sau ai altor înalte instanțe judecătorești ale căror hotărâri nu sunt supuse vreunei căi de atac decât în circumstanțe excepționale;

(d) membri ai curților de conturi sau ai consiliilor băncilor centrale;

(e) ambasadori, însărcinați cu afaceri și ofițeri superiori din forțele armate;

(f) membri ai organismelor administrative, de conducere sau de supraveghere ale întreprinderilor publice.

Nici una dintre categoriile menționate la alineatul (1) literele (a)-(f) nu includ persoane care ocupă funcții intermediare sau inferioare.

Categoriile menționate la alineatul (1) literele (a)-(e) cuprind, după caz, funcțiile exercitate la nivel comunitar sau internațional.

(2) În sensul articolului 3 alineatul (8) din Directiva 2005/60/CE, „membrii direcții ai familiilor” cuprind:

(a) soțul/soția;

(b) orice partener considerat, pe baza legislației naționale, ca fiind echivalent al soțului/soției;

(c) copiii și soții/soțiile sau partenerii acestora;

(d) părinții.

(3) În sensul articolului 3 alineatul (8) din Directiva 2005/60/CE, „persoanele cunoscute ca asociați apropiați” cuprind:

- (a) orice persoană fizică cunoscută ca fiind beneficiarul efectiv al unei persoane juridice sau al unei entități juridice împreună cu o persoană menționată la alineatul (1) sau având orice altă relație de afaceri strânsă cu o astfel de persoană;
- (b) orice persoană fizică ce este singurul beneficiar efectiv al unei persoane juridice sau al unei entități juridice cunoscute ca fiind înființate în beneficiul defacto al persoanei menționate la alineatul (1).

(4) Fără a aduce atingere aplicării, pe baza unei evaluări a riscului, a măsurilor sporite de precauție privind clientela, în cazul în care o persoană a încetat să mai ocupe o funcție publică importantă în sensul alineatului (1) din prezentul articol pentru o perioadă de cel puțin un an, instituțiile și persoanele menționate la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2005/60/CE nu sunt obligate să considere persoana respectivă ca fiind expusă politic.

Articolul 3

Precauția simplificată privind clientela

(1) În sensul articolului 11 alineatul (2) din Directiva 2005/60/CE, statele membre pot, sub rezerva alineatului (4) din prezentul articol, să considere clienții care sunt autorități sau organisme publice și care îndeplinesc toate criteriile următoare ca fiind clienți ce prezintă un risc scăzut în privința spălării banilor și a finanțării terorismului:

- (a) clientului i s-a încredințat o funcție publică în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană, al tratatelor de instituire a Comunităților sau al legislației comunitare secundare;
- (b) identitatea clientului este accesibilă publicului, transparentă și certă;
- (c) activitățile clientului, precum și practicile sale contabile, sunt transparente;
- (d) fie clientul răspunde în fața unei instituții comunitare sau în fața autorităților unui stat membru, fie există proceduri adecvate care asigură controlul activității clientului.

(2) În sensul articolului 11 alineatul (2) din Directiva 2005/60/CE, statele membre pot, sub rezerva alineatului (4) din prezentul articol, să considere clienții care sunt persoane juridice și care nu au statutul de autorități sau organisme publice, dar care îndeplinesc toate criteriile următoare ca fiind clienți ce prezintă un risc scăzut în privința spălării banilor și a finanțării terorismului:

- (a) clientul este o entitate care desfășoară activități financiare în afara sferei de aplicare a articolului 2 din Directiva 2005/60/CE, dar căreia legislația națională i-a extins obligațiile aferente directivei în cauză în conformitate cu articolul 4 din directiva menționată anterior;
- (b) identitatea clientului este accesibilă publicului, transparentă și certă;
- (c) clientului îi revine, prin legislația națională, obligația de a obține o autorizație pentru a putea desfășura activități financiare și această autorizație poate fi refuzată în cazul în care autoritățile competente nu sunt convinse de aptitudinea și onorabilitatea persoanelor care conduc sau vor conduce în mod efectiv activitățile acestei entități sau cele ale beneficiarului efectiv;
- (d) clientul face obiectul, în sensul articolului 37 alineatul (3) din Directiva 2005/60/CE, supravegherii de către autoritățile competente în ceea ce privește respectarea legislației naționale de transpunere a directivei și, după caz, a altor obligații prevăzute de legislația națională;

(e) nerespectarea de către client a obligațiilor menționate la litera (a) are ca rezultat aplicarea unor sancțiuni efective, proporționale și disuasive, inclusiv măsuri administrative adecvate sau impunerea unor sancțiuni administrative.

Entitatea menționată la primul paragraf litera (a) include filialele numai în măsura în care obligațiile prevăzute de Directiva 3005/60/CE au fost extinse și asupra filialelor pe cont propriu.

În sensul primului paragraf litera (c), activitatea desfășurată de client este supravegheată de autoritățile competente. În acest context, supravegherea trebuie înțeleasă ca fiind activitatea de supraveghere care implică cele mai largi atribuții, care include posibilitatea efectuării unor inspecții la fața locului. Aceste inspecții cuprind examinarea politicilor, procedurilor, registrelor și înregistrărilor, precum și controlul prin sondaj.

(3) În sensul articolului 11 alineatul (5) din Directiva 2005/60/CE, statele membre, sub rezerva alineatului (4) al prezentului articol, pot să permită instituțiilor și persoanelor reglementate de directiva menționată anterior să considere produsele care îndeplinesc toate criteriile următoare sau tranzacțiile legate de aceste produse ca prezentând un risc scăzut în privința spălării banilor sau a finanțării terorismului:

(a) produsul are o bază contractuală scrisă;

(b) tranzacțiile aferente sunt efectuate prin intermediul unui cont deținut de client la o instituție de credit reglementată de Directiva 2005/60/CE sau la o instituție de credit situată într-o țară terță care impune cerințe echivalente cu cele prevăzute de directiva menționată anterior;

(c) produsul sau tranzacțiile aferente acestuia nu sunt anonime și natura acestora permite aplicarea în timp util a articolului 7 litera (c) din Directiva 2005/60/CE;

(d) produsul este supus unui prag maxim prestabilit;

(e) câștigurile realizate în urma produsului sau a tranzacțiilor aferente acestuia nu pot fi realizate în beneficiul terților, cu excepția cazurilor de deces, incapacitate, supraviețuire la o vârstă înaintată prestabilită sau a altor evenimente similare;

(f) în cazul produselor sau tranzacțiilor aferente acestora care permit investirea de fonduri în active financiare sau creanțe, inclusiv asigurări sau orice alt tip de creanțe contingente:

(i) câștigurile realizate în urma produsului sau a tranzacțiilor aferente acestuia nu pot fi realizate decât pe termen lung;

(ii) produsul sau tranzacțiile aferente acestuia nu pot fi utilizate drept garanții;

(iii) în cursul relației contractuale, nu se efectuează nici o plată anticipată, nu se utilizează nici o clauză de răscumpărare și nu intervine nici o reziliere anticipată a contractului.

În sensul primului paragraf litera (d), pragurile stabilite la articolul 11 alineatul (5) litera (a) din Directiva 2005/60/CE se aplică în cazul polițelor de asigurare sau al produselor de economisire similare. Fără a aduce atingere celui de-al treilea paragraf, în celelalte cazuri pragul maxim aplicabil este de 15 000 EUR. Statele membre pot deroga de la acest prag în cazul produselor legate de finanțarea activelor fizice și în cazul în care proprietatea juridică și efectivă a acestor active nu este transferată clientului decât la încetarea relației contractuale, cu condiția ca pragul stabilit de statul membru pentru tranzacțiile legate de acest tip de produs să nu depășească 15 000 EUR pe an, indiferent dacă tranzacția este efectuată într-o singură operațiune sau în mai multe operațiuni care par a fi conexe.

Statele membre pot deroga de la criteriile enunțate la primul paragraf literele (e) și (f) în cazul produselor ale căror caracteristici sunt definite de către autoritățile publice naționale competente în scopul interesului

general, care beneficiază de avantaje specifice din partea statului sub forma unor subvenții directe sau reduceri de impozit și a căror utilizare se supune controlului respectivelor autorități, cu condiția ca beneficiile realizate în urma acestor produse să poată fi realizate numai pe termen lung și ca pragul stabilit în sensul primului paragraf litera (d) să fie suficient de scăzut. După caz, acest prag poate fi stabilit ca o valoare maximă anuală.

(4) Atunci când se evaluează dacă clienții sau produsele menționate la alineatele (1), (2) și (3) prezintă un risc scăzut în privința spălării banilor și a finanțării terorismului, statele membre acordă o atenție specială oricărei activități a acestor clienți sau oricărui tip de produs sau tranzacție care poate fi considerat(ă) deosebit de susceptibil(ă), prin natura sa, de a fi utilizat(ă) sau deturnat(ă) în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului.

Statele membre nu consideră un client, un produs sau o tranzacție menționată la alineatele (1), (2) și (3) ca prezentând un risc scăzut în privința spălării banilor și a finanțării terorismului în cazul în care există informații care indică faptul că acest risc nu este scăzut.

Articolul 4

Activitatea financiară desfășurată în mod ocazional sau la scară foarte limitată

(1) În sensul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 2005/60/CE, statele membre, sub rezerva prezentului articol alineatul (2), pot să considere persoanele fizice sau juridice care desfășoară o activitate financiară ce îndeplinește toate criteriile următoare ca fiind în afara sferei de aplicare a articolului 3 alineatele (1) sau (2) din directiva menționată anterior:

- (a) activitatea financiară este limitată în termeni absoluți;
- (b) activitatea financiară este limitată în ceea ce privește tranzacțiile;
- (c) activitatea financiară nu este activitatea principală;
- (d) activitatea financiară este auxiliară și direct legată de activitatea principală;
- (e) cu excepția activității menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 litera (e) din Directiva 2005/60/CE, activitatea principală nu este o activitate menționată la articolul 2 alineatul (1) din directiva menționată anterior;
- (f) activitatea financiară este desfășurată numai pentru clienții activității principale și nu este oferită publicului în general.

În sensul primului paragraf litera (a), cifra de afaceri totală a activității financiare nu poate depăși un anumit prag care trebuie să fie suficient de scăzut. Acest prag este stabilit la nivel național, în funcție de tipul de activitate financiară.

În sensul primului paragraf litera (b), statele membre aplică un prag maxim pe client și pe tranzacție, indiferent dacă tranzacția este efectuată într-o singură operațiune sau în mai multe operațiuni care par a fi conexe. Pragul se stabilește la nivel național, în funcție de tipul de activitate financiară. Acesta este suficient de scăzut pentru a se asigura că tipurile de tranzacții în cauză constituie o metodă dificil de aplicat și ineficientă de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului și nu depășește 1 000 EUR.

În sensul primului paragraf litera (c), statele membre impun ca cifra de afaceri a activității financiare să nu depășească 5 % din cifra de afaceri totală a persoanei fizice sau juridice în cauză.

(2) Atunci când evaluează riscul în privința spălării banilor și a finanțării terorismului în sensul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 2005/60/CE, statele membre acordă o atenție specială oricărei activități

financiare considerate deosebit de susceptibilă, prin natura sa, de a fi utilizată sau deturnată în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului.

Statele membre nu consideră că activitățile financiare menționate la alineatul (1) prezintă un risc scăzut în privința spălării banilor și a finanțării terorismului când există informații care indică faptul că acest risc nu este scăzut.

(3) Orice decizie adoptată în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 2005/60/CE este motivată. Statele membre prevăd posibilitatea retragerii unei astfel de decizii în cazul în care circumstanțele se schimbă.

(4) Statele membre stabilesc activități de supraveghere în funcție de riscuri sau adoptă orice alte măsuri adecvate pentru a se asigura că o derogare acordată prin deciziile adoptate în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 2005/60/CE nu este deturnată în scopul unei eventuale spălări de bani sau finanțări a terorismului.

Articolul 5

Transpunere

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 15 decembrie 2007. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziții, precum și un tabel de corespondență între respectivele dispoziții și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 6

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 7

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 1 august 2006.

Pentru Comisie
Charlie McCREEVY
Membru al Comisiei

Toate drepturile rezervate © 2019 - **iLegis** - SC CTCE SA